

החלטת וועדת תעסוקה מיום 19/01/04 בעניין תלונתו של מר עמוס עמירה נגד אולמי סאם
בעניין פיטורין בניגוד לחוק חיילים משוחררים
(החזרה לעבודה) תש"ט 1949:

חברי הוועדה:

מר דן פרוכטמן/חבר
עו"ד אברהם מזור/יו"ר
עו"ד מיכל אטינגר/חברה
גב' נועה חלד/חברה

נוכחים:

מר עמוס עמירה/התובע
עו"ד אורי בנקי/ב"כ התובע
מר שחם אלי (שוחט)/רס"ר הפלוגה של התובע
מר שחר קאשי/מ"פ של התובע
מר אבי קאנטי/בעלי הנתבעת
עו"ד עוזי דרוויש/ב"כ הנתבעת
גב' סימה שאול/עובדת בנתבעת
גב' דליה שאול/אמה של סימה שאול

התובע הועסק ע"י הנתבע – מר אבי קאנטי, בעליו של אולם "גני סאם" המצוי באור-יהודה ואשר בעבר הפעיל בנוסף מסעדה בבניין הבורסה בר"ג.

התובע הועסק ע"י הנתבעת בשתי תקופות עבודה לא רצופות כשתקופת העבודה השנייה החלה ב-01/01/03 והסתיימה בפיטוריו של התובע בתאריך 24/09/03, לאחר שחזר משירות מילואים שהתקיים בתאריכים 10/09/03 – 24/09/03.

התובע טען כי פיטוריו נעשו בניגוד לחוק חיילים משוחררים (החזרה לעבודה) תש"ט 1949 שכן הם נעשו עקב שירות המילואים ובתקופה האסורה ע"פ החוק, ולפיכך תבע פיצוי כספי.

התובע טען כי הנתבע לא מסר לו תלושי שכר בחודשים האחרונים וכי שכרו אשר שולם במזומן עמד על סך 8,000 ₪ נטו כאשר בתלושי השכר נרשם סכום נמוך יותר של 3,224 ₪ נטו.

הנתבע, מנגד, טען כי הפיטורים לא נעשו עקב שירות המילואים אלא בשל הטרדות שהטריד התובע עובדות נוספות בעסק ולפיכך לא הייתה ברירה אלא לפטר את התובע.

בפני הוועדה העידו התובע עצמו, מר אליעזר שחם (המכונה שוחט) – רס"ר הגדוד ומר טל שחר קאשי – מ"פ ומפקדו הישיר של התובע.

מצד הנתבע העיד הנתבע עצמו – מר אבי קאנטי וכן הגב' סימה שאול ואימה – הגב' דליה שאול.

לאחר ששמענו את עדויות הצדדים וראיותיהם הגענו למסקנה כי יש לקבל את התביעה. ואלו נימוקינו:

פיטורים עקב שירות מילואים:

הוועדה סבורה כי המעסיק לא הרים את נטל ההוכחה להוכיח כי הפיטורים אינם קשורים לשירות המילואים.

הוועדה מצאה את עדות התובע באשר לנסיבות הפיטורים כאמינה עליה. תימוכין לכך מצאה הוועדה בעדויותיהם של שוחט ושל טל שחר אשר העידו על הפחד שהיה התובע מצוי בו בעת הגעתו לשירות המילואים, מסכת הלחצים האדירה אשר הופעלה על שלטונות הצבא מצד הנתבע ומצד מר דני דרוויש מטעמו.

אמינה עלינו העדות לפיה שוחט סיכם עם מר דרוויש מצד הנתבע כי שירות המילואים יקוצר ובמקום להתחילו בתאריך 24/08/03 יתחיל שירות המילואים רק ב-10/09/03 וכי הסיבה לכך היא הפעלת לחצים מצד המעסיק ולא מצד העובד ובשל החשש מפני פיטורים בשל שירות מילואים.

התובע העיד כי כבר במהלך שירות המילואים הודיע לו מר קאנטי כי הוא מפוטר מהעבודה אך התובע חזר לעבודה מיד עם סיום המילואים ואז קיבל מכתב פיטורים לפיו פיטוריו נעשים עקב צמצומים.

שוכנענו כי טענת המעסיק לפיה הפיטורים נעשו בשל הטרדות כביכול מצד העובד נטענה על מנת להכשיר את הקרקע לדחיית התביעה.

הגב' סימה שאול העידה בפנינו כי התובע הטריד אותה כארבעה או חמישה חודשים לפני פיטוריו וכי הודיעה על כך למעסיק אשר לא עשה מאומה עד ליציאה לשירות המילואים.

מכתבה של הגב' סימה שאול נעשה לאחר הגשת התביעה לוועדה ולבקשת המעסיק. עוד יצוין כי הגב' סימה שאול מועסקת עדיין אצל הנתבע.

הוועדה אינה מתייחסת למכתבה של הגב' נירית סבטון אשר צורף לכתב ההגנה מאחר שאינו נושא תאריך, מאחר שהוא נושא כותרת תצהיר אך אינו ערוך כתצהיר, ומאחר שהגב' סבטון לא העידה בפני הוועדה למרות זימונה ע"י ב"כ הנתבע ע"פ הודעתו לוועדה מיום 13/01/04. אף עדותה של הגב' דליה שאול, אשר עדותה נתבקשה לראשונה רק במועד הדיון, אינה יכולה לסייע שכן מדובר בעדות שמיעה.

אשר על כן, אנו קובעים כי התובע פוטר עקב שירות המילואים ובניגוד לחוק חיילים משוחררים.

פיטורים בתקופה האסורה ע"פ החוק:

אין חולק כי התובע פוטר עם שובו משירות המילואים ובתאריך 24/09/03. פיטורים אלו נוגדים את הוראות החוק.

טענתו של הנתבע כי חטאו היחיד הנו שלא ידע שעליו לפנות לוועדה לשם קבלת אישור אינה מקובלת על ידינו ואינה פוטרת אותו מחובתו ע"פ החוק.

לסיכום:

משקבענו כי התובע פוטר בניגוד להוראות החוק, הן בשל פיטורים עקב שירות מילואים, הן עקב פיטורים בתקופה האסורה ע"פ החוק, מצאנו כי המעסיק לא קיים את החובות המוטלים עליו ע"פ חוק חיילים משוחררים (החזרה לעבודה) תש"ט 1949, ואנו מורים לנתבע לשלם לתובע סך של 40,000 ₪.

הוועדה קובעת כי אמינה עלינו עדות התובע כי משכורתו בפועל הייתה סך של 8,000 ₪ אשר שולמו לו במזומן.

מסקנתנו זו מושתתת הן על עדותו האמינה של התובע, הן על חוסר אמינותו של הנתבע, ועדויות הצדדים על רמות השכר המשולמות אצל המעסיק, קרי עדות הגב' שאול על קבלת שכר של 3,700 ₪ נטו במזומן בעבור עבודה זוטרה יותר, ועדות מר קאנטי לפיה דני דרוויש אשר עובד כ"חותך סלטים" כלשונו ומסייע באופן לא קבוע משתכר 7,000 ₪ נטו.

על הנתבע לשלם לתובע סך של 40,000 ₪ עד ליום 01/02/04.

במידה ולא ישולם הסכום, ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום מתן פסק-הדין ועד למועד התשלום בפועל.

בנוסף ישלם הנתבע לתובע הוצאות ושכר-טרחת עו"ד בסך _____ בצירוף מע"מ. וזאת עד ליום 01/02/04. אם לא יעשה כן ישא הסכום הנ"ל הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק-הדין ועד למועד התשלום בפועל.

(-)	(-)	(-)	(-)
-----	-----	-----	-----
גב' נועה חלד חברה	עו"ד מיכל אטינגר חברה	עו"ד אברהם מזור יו"ר	מר רן פרוכטמן חבר